

אחותי ביום השני, ששם ה',
 יונתי ביום השלישי, ששם ו',
 שראשי נמלא טל ביום הרביעי
 (השלישי), שהוא הכלל של יו"ד
 ה"א וא"ו, שהוא חושבון ט"ל,
 וזהו גוף וברית שנחשבים אחד
 בחשבון, שהוא וא"ו שעולה
 אח"ד, ו' העליונה - העמוד
 האמצעי, ו' התחתונה - צדיק,
 א' מראה על שניהם שהם אחד.
 קצוותיו, אלו שש קצוות שהן
 ה"א, ששה פרקים שכלולים
 בשתי שוקים, שהם יום חמישי
 ויום ששי, שעליהם נאמר שוקיו
 עמודי שש, רסיסי לילה - זו
 השכינה התחתונה הכלולה
 מיו"ד ה"א וא"ו ה"א, ולמה
 נקראת לילה? שהיא ליל שבת
 ליל שמורים, שהיא ודאי
 ליהו"ה, בהוציאו אותם מארץ
 מצרים. ועוד, אני ישנה -
 במשנה, ולפי ער - בתורה,
 שנאמר בה התאנה חנטה פגיה,
 שהם תלמידי חכמים בשלשים
 ושנים נתיבות פליאות חכמה,
 בשלשים ושנים אלהיים של
 מעשה בראשית, בל"ב שהוא ב'
 מן בראשית ול' מלעיני כל
 ישראל. והגפנים סמדר נתנו ריח
 - אלו בעלי מצוות. קומי לך
 רעיתי יפתי ולכי לך - בתורה
 שבכתב, יפתי ולכי לך - בהלכה
 בתורה שבעל פה. ועוד, אני
 ישנה - בשלש מאות וששים
 וחמש מצוות של לא תעשה
 כחשבון אותיות ישנ"ה, ולפי ער
 - במאתים ארבעים ושמונה
 מצוות עשה כחשבון ולב"י ור'
 מער, רמז שנתנו מימין ומשמאל.
 מה זה ע' מן ער שהוא בתוספת?
 זה העמוד האמצעי שנאמר בו
 עין יעקב, שהוא העמוד האמצעי

ומשביע לכל חי רצון, ידוך יודוך, דא י'
 דאיהו לימינא, אחותי ביומא תננינא דתמן
 ה', יונתי ביומא תליתאה דתמן ו', שראשי
 נמלא טל ביומא רביעאה (ג"א תליתאה), דאיהו
 כללא דיו"ד ה"א וא"ו דאיהו חושבון ט"ל,
 ודא איהו גופא וברית דחשבינן חד בחשבון,
 דאיהו וא"ו דסליק אח"ד, ו' עלאה עמודא
 דאמצעיתא, ו' תתאה צדיק, א' אחזי על
 תרוייהו דאינון חד.

קצוותיו אלן שית קצוות דאינון ה"א, שית
 פרקין דכלילן בתרין שוקין, דאינון
 יום חמישי ויום ששי, דעלייהו אתמר (שיר
 ח טו) שוקיו עמודי שש, רסיסי לילה דא
 שכנינתא תתאה פלילא מיו"ד ה"א וא"ו
 ה"א, ואמאי אתקריאת לילה, דאיהי ליל
 שבת ליל שמורים, דאיהי ודאי ליהו"ה,
 בהוציאו אותם מארץ מצרים. ועוד אני
 ישנה במשנה, ולפי ער באורייתא, דאתמר
 בה (שם ב ג) התאנה חנטה פגיה, דאינון
 תלמידי חכמים בל"ב נתיבות פליאות חכמה,
 בל"ב אלהיים דעובדא (דק קו ע"ב) דבראשית,
 בל"ב דאיהו ב' מן בראשית ל' מן לעיני
 כל ישראל, (שיר ב ג) והגפנים סמדר נתנו
 ריח אלן בעלי מצוות, קומי לך רעיתי
 יפתי ולכי לך קומי לך באורייתא דבכתב,
 יפתי ולכי לך בהלכה אורייתא דבעל פה,
 ועוד אני ישנה בתלת מאה ושתינ וחמש
 פקודין דלא תעשה, כחושבון אתוון ישנ"ה,
 ולפי ער ברמ"ח פקודין דעשה כחשבון
 ולב"י ור' מער, רמז דאתיהיבו מימינא
 ומשמאלא, מאי ע' מן ער דאיהו בתוספת,
 דא עמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (דברים לג

כח) עין יעקב, דאיהו עמודא דאמצעיתא דכליל פקודין דעשה ולא

תעשה. דאתיהיבו מימינא ומשמאלאל מצותיך ולא כמלכותך. ונתנו מימין ומשמאל בו הם כלולים. ועוד, קול דודי דופק, זה העמוד האמצעי שהוא תורה כולל תרי"א, שנתן משתי זרועות, ששם האב והאם שהם י"ה, ובהם השתלם תורה שהוא ו' כולל תרי"ג, ה' תחתונה, תורה שבעל פה כלולה מכל האותיות, ובה השתלם יהו"ה.

ועוד אני ישנה, שניה ודאי לחכמה דאיהי י', פד אתרחק מיני רחימאי דאיהו ו', ורזא דמלא (משלי ג יט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ פונן שמים בתבונה, בחכמה דאיהו אבא י', יסד ברתא דאיהי ארץ, ה' זעירא הארץ ודאי, פונן שמים דא ו', בתבונה דא אימא עלאה, דבינה אתקריאת לעילא פד איהי עם בעלה, תבונה אתקריאת לתתא פד איהי עם ו', דאיהו בן, ו', ות' דאיהו תפארת, אשתארת איהי ה' עמיה, ובההוא זמנא דאת י' איהו עם אימא, ואיהו מרחק מינה, אתמר בה אני ישנה (ואיהי שניה לה).

ועוד ישנה בגלותא, דלא דפיק בה, ובההוא זמנא דיייתי בעלה, קול דודי דופק דאיהו ו' רחימו דילה, רוח צפונית נפיק לגבה דנשיב בכנור דוד, ורוח דרומית מסטרא דימינא, ורוח אלהי"ם מרחפת על פני המים, דאינון מים מסטרא דחסד דתמן חכמה.

ובזמנא דיייתי פורקנא, דפיקו סליק ונחית כגוונא דקרפן עולה ויורד, סליק ה' עלאה לגבי י', ונחית ה' תתאה לגבי ו', ומה דהוה יהה"ו, אתחזר יהו"ה, אבא עם אימא, ברא עם ברתא, ובגין דא אמר נביאה (ירמיה ט כב) פה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, דאיהו לימינא בזמנא דקודשא בריה הוא שהוא לימין בזמן שהקדוש ברוך הוא מרחק משכינתו, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, ששם

ועוד, אני ישנה, שניה ודאי לחכמה שהיא י', כשהתרחק ממני אהובי שהוא ו', וסוד הדבר - יהו"ה בחכמה יסד ארץ פונן שמים בתבונה. בחכמה, שהוא אב י', יסד הבת שהיא ארץ, ה' קטנה - הארץ ודאי, פונן שמים זה ו', בתבונה - זו האם העליונה, שבינה נקראת למעלה כשהיא עם בעלה, ותבונה נקראת למטה כשהיא עם ו' שהוא בן, ו' ות' שהיא תפארת, נשארת היא ה' עמו, ובאותו זמן שהאות י' היא עם האם והיא מרחקת ממנה, נאמר בה אני ישנה (והיא שניה לה). ועוד ישנה, בגלות, שלא דופק בה, ובאותו זמן שיבא בעלה, קול דודי דופק, שהוא ו', האהוב שלה, רוח צפונית יוצאת אליה שנושבת בכנור דוד, ורוח דרומית מצד הימין, ורוח אלהי"ם מרחפת על פני המים, שהם מים מצד החסד ששם חכמה.

ובזמן שתבא הגאולה, הדפק עולה ויורד כמו שהקרפן עולה ויורד, עולה ה' העליונה ל"י, ויורדת ה' תחתונה לו', ומה שהיה יהה"ו חוזר להיות יהו"ה, האב עם האם, הבן עם הבת, ומשום זה אמר הנביא פה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, ששם